

CÓ NHỮNG VẦN THƠ ...

VŨ ĐỨC SAO BIỂN

CHIẾC XE ĐẠP CŨ QUA SÀI GÒN

Này em hai bánh lăn đều
ta tay Từ Hải đưa Kiều rong chơi
yên mồn dây thừng tả tơi
xin qua cho hết luân hồi nghe em
từ đây cát bụi ưu phiền
nhịp đình sứt, những cung huyền thoại vang
em chừ phai mất dung nhan
còn ta phân độ điều tàn có sao
sàigòn chín phố là bao
ta hiên ngang hát ca dao giữa đời
ngày tàn hết một cuộc chơi
thôi xa xa mãi nửa đời hoang dung

TRẦN NHƯ LIÊN PHƯỢNG

NỖI BUỒN ĐỦ TRĂM

Nằm đây trăm cõi thiên du
mộng không, bóng nhập tay mù dáng anh
vui trong đôi bạn tan tành
hoa theo suối dốc trôi nhanh xuống ngàn

Nằm đây trăm mối nhện đan
gương không, bụi lạ dung nhan xế rồi
xuân còn mấy bận lên môi
đó anh bỏ lại một thời điên mê

Nằm đây trăm dấu chân đi
tiếng không, âm lạc tư bề núi sông
tuổi dài mấy dặm thông dong
trong mơ bỗng thấy ngựa hồng hí vang

Nằm đây trăm bước lang thang
gió không, tóc dạt đôi hàng phượng cao
mùa về mấy khúc xô xao
nghe anh thở nhẹ buồn vào thân xưa.

Nằm đây trăm buổi nắng mưa
Mộng, gương, tiếng, gió không vừa đủ trăm.